

گروه کوهنوردی فارغ التحصیلان دانشگاه صنعتی امیر کبیر (پلی تکنیک تهران)

گزارش برنامه

بخش نخست: اطلاعات کلی برنامه

عنوان برنامه:	خط الراس دوبار	نوع برنامه:	کوه نوردی	
سطح برنامه:	سنگین +	سطح فنی برنامه:	فنی	
منطقه ی برنامه:	پل مرغی به پل دلیچای	مرتفع ترین قله:	۴۰۸۰ متر	
تاریخ برنامه:	۱ و ۲ تیر ماه ۹۷	شمار روز برنامه:	۲ روزه	
مکان آغاز برنامه:	پارک وی	ساعت آغاز برنامه:	۱۸:۳۰ روز ۳۱ خرداد	
تجهیزات عمومی مورد نیاز:	☐ کلنگ ☒ چادر			
تجهیزان فنی مورد نیاز:	☒ اربابین پیچ ☐ کلاه کاسکت ☐ هارنس			
فهرست کامل تجهیزات همراه در این برنامه:	۱	کفش مناسب ساق دار	۱۰	سرشعله، کپسول، کتری و قابلمه (گروهی)
	۲	کاپشن بادگیر و لباس گرم	۱۱	کیف کمک‌های اولیه (گروهی)
	۳	چادر سبک (گروهی)	۱۲	۲ وعده شام، صبحانه و نهار
	۴	یک جفت باتوم	۱۳	میوه و تنقلات شخصی
	۵	۳ لیتر آب و دیگر مایعات	۱۴	فلاسک (دمابان) چای (گروهی)
	۶	کوله مناسب	۱۵	کلاه و عینک آفتابی و کرم ضد آفتاب
	۷	هدلایت و باتری اضافی	۱۶	طناب انفرادی و تسمه (گروهی)
	۸	کیسه خواب	۱۷	دستمال کاغذی
	۹	کارت شناسایی معتبر	۱۸	کارت بیمه ورزشی سال ۹۷
سرپرست:	میعاد توکلی	رایانامه:	miadbarcai@gmail.com	
سرپرست فنی:	مینا طاهری	رایانامه:		
گزارش نویس:	میعاد توکلی	رایانامه:	miadbarcai@gmail.com	
راهنما:	ندارد	شماره تماس راهنما:		
سرپرست گروه پشتیبان:	محمد مظاهری	سرپرست آموزش:	مهدی چاوشی	
مسئول عکس:		مسئول مالی:	میعاد توکلی	
مسئول جی پی اس:	میعاد توکلی	مسئول محیط زیست:	ندارد	
شمار و نام شرکت کنندگان:	۳ نفر مهدی چاوشی، مینا طاهری، میعاد توکلی نفرات فوق از بین ۱۷ نفر داوطلب حضور در برنامه و پس از چند مرحله برنامه آزمایشی فردی و گروهی انتخاب شده بودند			

گروه کوهنوردی فارغ التحصیلان دانشگاه صنعتی امیر کبیر (پلی تکنیک تهران)

بخش دوم: ترابری (بر اساس نوع برنامه تکمیل شود)			
نوع نخست: رفت و برگشت دربستی از تهران			
نام شهر یا روستای مقصد:	دماوند - پل مرغی - دماوند	نوع وسیله دربستی:	شخصی - دربست - دربست
هزینه وسیله نقلیه:	۳۵ + ۵۰ هزار تومان	مدت زمان رسیدن به مقصد:	-
نام راننده:	آقا بهروز	شماره تماس راننده:	۰۹۱۶۷۴۳۶۳۲۳
جاده دسترسی به روستا:	آسفالت		
بخش سوم: زمانبندی برنامه			
روز نخست:			
مدت زمان پیمایش شده:	۱۶ ساعت	نوع مسیر:	خاکی با شیب تند + دست به سنگ جدی
مشخصات مسیر:	☐ نور از رودخانه ☒ دست به سنگ ☐ من اس کی	شمار و محل چشمه های موجود در مسیر:	در این فصل هنوز تعدادی برفچال داریم در منطقه
نوع شب مانی:	چادر	گنجایش محل شب مانی (فرد):	۱۵ نفر
دسترسی به آب در شب مانی:	دارد - در فاصله نزدیک	نوع دسترسی به آب در شب مانی:	برفچال. Choose an item.
وضعیت آب و هوا:	آفتابی به همراه باد	وضعیت دمای هوا:	معتدل
چکیده زمانبندی انجام برنامه در این روز:	<p>شب پیش از اجرای برنامه خود را به پل مرغی در ۳ کیلومتری پس از گردنه امامزاده هاشم در جاده هراز رساندیم و در حالی که قصد برپایی چادر در حاشیه جاده را داشتیم، با اصرار و مهمان نوازی آقا اسلام (نگبان معدن متروکه) به کانکس ایشان رفته و پس از صرف چای کوهی چند ساعته به استراحت پرداختیم و ساعت ۲،۵ بیدار شده و راهی خط الراس شدیم. آغاز برنامه با شیب بسیار تندی است که به قله بزمچال (غربی ترین قله خط الراس دوبرار) منتهی شده و پس از آن مسیر از روی خط الراس ادامه پیدا میکند. تا پیش از رسیدن به چنگیزچال ها خط الراس بسیار عریض است و پیمایش با سرعت بالایی انجام میشود. نزدیک قله چنگیزچال مسیر دست به سنگ سبکی در پیش داشتیم و از قبل از قله انگمار ۱ تا پس از دوبرارها و سوزچال مسیر دست به سنگ جدی تر شده و سرعت پیمایش بسیار کند می شود. به خصوص که در اجرای ۲ روزه برنامه خط الراس (در انتهای روز اول و با خستگی فراوان به این منطقه می رسید).</p> <p>یکی از مشکلات جدی پیش رو خوانا نبودن مسیر می باشد، چنانچه ما چند مرتبه از مسیر اصلی منحرف شده و به کمک GPS و با مشقت بسیار خود را به مسیر اصلی رساندیم. کوچکترین انحراف با جریمه زمانی و صرف انرژی بسیار و همچنین خطر بالا همراه است.</p>		

گروه کوهنوردی فارغ التحصیلان دانشگاه صنعتی امیر کبیر (پلی تکنیک تهران)

علیرغم خواندن گزارش برنامه های متعدد، انتظار مواجهه با تیغه ها در این بخش از مسیر را نداشتیم. تیغه های این بخش (از انگمار ۱ تا سوزچال) به لحاظ جدیت در ابعاد سوزنی های تیغه های دارآباد (لارکور) می باشد با این تفاوت که امکان تراورس آن نیز وجود ندارد و صد البته که این بخش از تیغه ها بسیار طولانی تر از تیغه های لارکور می باشد.

بر اساس زمان بندی پیش بینی شده انتظار داشتیم که با ۱۶ ساعت پیمایش و پس از فرود از قله رخس (آخرین قله ۴۰۰۰ متری خط الراس و درست بعد از قله سوزچال) در دشت بزرگی که از یافتن برفچال در آن اطمینان داشتیم اقدام به برپایی کمپ کنیم. این کمپ درست پیش از درگیری با تیغه های قره داغ بوده و در این برنامه ریزی میتوانستیم صبح زود و پس از طلوع آفتاب راهی تیغه ها شویم. اما درگیری با سری اول تیغه ها (انگمار تا سوزچال) زمان برتر از پیش بینی بوده، بنابراین تصمیم گرفتیم پیش از قله رخس و بر روی یک گردنه نسبتا کم باد و در حالی که برفچال نسبتا بزرگی را در کنار خود داشتیم مستقر شده و فردا صبح از همین جا و با صعود قله رخس کار خود را آغاز کنیم.

در نهایت پس از چند ساعت آب کردن برف و خوردن چند لیوان چای و قهوه و پر نمودن ظروف آب و مایعات خود برای فردا ترجیح دادیم به جای صرف شام سریع تر بخوابیم چرا که معتقد بودیم بدنمان برای فردا بیشتر از غذا به خواب و استراحت مناسب نیاز دارد.

توضیحات لازم در مورد مسیر پیمایش شده:

ما پیمایش خود را از ساعت ۳ صبح آغاز کردیم و حدود ساعت ۵ که به ابتدای خط الراس رسیدیم آفتاب در حال طلوع بوده و دیگر نیازی به هدایت نداشتیم. قصد ما این بود که پیش از غروب آفتاب در چادر مستقر شده باشیم، بنابراین کل زمان ما برای پیمایش در روز نخست ۱۶ الی ۱۷ ساعت بود و با توجه به میزان مسیر در پیش، تقریبا هر ۱ ساعت یک بار اقدام به بررسی سرعت متوسط خود می کردیم، در واقع سوال اصلی این بود که آیا میتوان با ۱۶ ساعت پیمایش نیمی از مسیر خط الراس را پیمود یا خیر. چرا که به طور معمول این برنامه ۳ یا ۴ روزه اجرا می گردد و اگر در طول مسیر به این نتیجه میرسیدیم که اجرای ۲ روزه برنامه خارج از توان ماست از یال شمالی قله انگمار ۲ به سمت لاسم میرفتیم. خوشبختانه تا پیش از رسیدن به اولین سری تیغه ها از زمانبندی جلوتر بودیم و وقت گیر بودن عبور از تیغه ها تنها حدود ۱ ساعت ما را از زمان پیش بینی شده عقب انداخت که اطمینان داشتیم در روز دوم برنامه قابل جبران خواهد بود.

روز دوم:

مدت زمان پیمایش شده:	۱۵ ساعت	نوع مسیر:	سنگ لاخ با شیب تند و دست به سنگ های بسیار جدی و خطرناک
مشخصات مسیر:	☐ بور از رودخانه ☒ دست به سنگ ☒ سن اس کی	شمار و محل چشمه های موجود در مسیر:	در این فصل هنوز تعدادی برفچال داریم در منطقه
وضعیت آب و هوا:	آفتابی به همراه باد	وضعیت دمای هوا:	معتدل
چکیده زمان بندی انجام برنامه در این روز:	ساعت ۳:۵ صبح بیدار شده و پس از صرف صبحانه ای مختصر اقدام به جمع کردن چادر نموده و راس ساعت ۴:۴۵ حرکت خود را آغاز کردیم. در ابتدا قله رخس را صعود کرده و از دشت بزرگی که پیش تر برای محل شب مانی در نظر گرفته شده بود، عبور کردیم و سپس درگیر تیغه ها شدیم. تیغه های این بخش هم از لحاظ طولانی بودن و هم جدیت، یک سر و گردن بالاتر از تیغه های روز قبل		

گروه کوهنوردی فارغ التحصیلان دانشگاه صنعتی امیر کبیر (پلی تکنیک تهران)

بودند و درگیری با آنها تجربه، توان و روحیه و اعتماد به نفس بالایی را می طلبید. تیغه ها بسیار ریزشی بوده و در بخش های زیادی از مسیر نیاز به نشستن بر روی آنها و اصطلاحاً "خر سواری" بود. تیغه ها مرتباً بالا و پایین رفته و ما نیز به ناگزیر مجبور بودیم بارها رو به سنگ شده و به سمت پایین حرکت کنیم (که اصولاً چند درجه ای از بالا رفتن همان مسیر سخت تر بود) و باز هم مانند دیروز بسیاری از بخش های مسیر ناخوانا بود و ما را برای تشخیص درست ترین مسیر دچار مشکل می کرد. در این بخش از مسیر کمی از هم فاصله گرفتیم و هرچند که مسیر کلی یکسانی را طی می کردیم اما هرکس در آرامش و سکوت مسیر و گیره های پیش روی خود را خوانده و با روشی که مناسب تر تشخیص میداد پیش میرفت. در نهایت پس از چند ساعت درگیری با تیغه ها موفق شدیم از این بخش عبور کنیم و در انتهای تیغه ها مسیر تراورسی را در سمت راست قله قره داغ تشخیص دادیم که میتوانست ما را به گردنه بعدی برده و احتمالاً به دلیل عدم درگیری با بخش کوچکی از تیغه ها، به نوعی صرفه جویی در زمان محسوب میشد. ما هم در نهایت از این مسیر استفاده کرده و نزدیک ظهر بود که تیغه های قره داغ را گذراندیم. در گزارش برنامه ها بسیار اشاره شده که تیغه ها پس از آنکه تصور میکنید تمام شده باز هم سر راهتان سبز خواهد شد و همین امر تشخیص اینکه آیا باز هم تیغه ای بر سر راه ما خواهد بود یا خیر را سخت کرده بود. پس از استراحتی مختصر مسیر را ادامه دادیم و طبق ادعای گزارش برنامه ها با تیغه های جدیدی مواجه شدیم که نیمی از آن را از روی تیغه ها رفته و نیمی دیگر را از سمت راست تراورس کردیم و باز هم ۱ ساعت جلوتر به تیغه های جدیدی رسیدیم که البته بسیار کوتاه بود و به سادگی میشد از سمت راست آن تراورس نمود. نکته مهم دیگر در مورد خط الراس دوبرار نقطه انتهایی آن است. چنانچه پس از عبور از قله های اسب گیرون و کلاهون عملاً قله شاخص و مرتفع دیگری پیش رو نیست و یک یال طولانی و کم شیب با عبور از یکی از قله بسیار کوتاه (مانند چهل چشمه) شما را به ابتدای ۲ راهی ارجمند در نزدیکی شهر فیروزکوه میبرد اما پیمایش این مسیر حدود ۲۵ کیلومتر پیمایش اضافی را به تیم تحمیل میکند. به همین دلیل اکثر تیم ها، پس از قله کلاهون با رسیدن به اولین یال مناسب از سمت جنوب خط الراس خارج شده و خود را به جاده فرعی دلیچای به دریاچه تار می رسانند. قسمت سخت این کار مسیرهای نه چندان مساعد منتهی به این جاده فرعی است. بر همین اساس تصمیم گرفتیم پس از قله کلاهون به سمت راست منحرف شده و سعی در خواندن بهترین مسیر نموده و ارتفاع کم کنیم. در نهایت یک یال را انتها کرده و پس از درگیری نفس گیر با شیب بسیار تند سنگ لاهی آن در عرض چند ساعت به حاشیه یک رودخانه رسیده و در انتها خود را به همان جاده محل قرار با راننده (آقا بهروز) رساندیم. این بخش از مسیر بسیار خسته کننده و طولانی بود. از آنجا هم طبق قرار قبلی با شهر دماوند رفته و با ماشین شخصی راهی تهران شدیم.

توضیحات لازم در مورد مسیر پیمایش شده:

نخستین نگرانی ما در این روز شدت باد صبحگاهی بود، چنانچه در بسیاری از گزارش برنامه ها شدت باد صبحگاهی خط الراس به عنوان مانعی برای آغاز زود هنگام برنامه ذکر شده بود و ما اطمینان داشتیم که اگر نتوانیم برنامه را تا پیش از ساعت ۵ صبح آغاز کنیم، عملاً امکان اجرای ۲ روزه آن وجود نخواهد داشت. خوشبختانه شرایط باد صبح غیر معمول نبوده و توانستیم بر اساس همان برنامه زمان بندی خود آماده حرکت شویم. اما اگر شرایط باد اجازه آغاز برنامه پیش از ساعت ۵ صبح را نمیداد گزینه ما بازگشت از سوزچال به دره لاسم بود. مسئله دوم درجه سختی تیغه های قره داغ بود چرا که تیغه های روز اول ما را کمی غافلگیر کرده بود و اطمینان داشتیم تیغه های قره داغ به مراتب

گروه کوهنوردی فارغ التحصیلان دانشگاه صنعتی امیر کبیر (پلی تکنیک تهران)

طولانی تر و جدی تر خواهد بود.

بخش چهارم: مشخصات تکمیلی

خط الراس غربی-شرقی کشیده دوبار با حدود ۶۰ کیلومتر طول (تا پل دلیچای) حائل میان ۲ جاده فرعی مهم است. جاده لاسم - ارجمند که جاده هراز و فیروزکوه را به یکدیگر وصل میکند در شمال و جاده پل دلیچای به دریاچه تار در جنوب که در هر ۲ مسیر هم چندین روستا وجود دارد.	موقعیت گیتایی (جغرافیایی):
برای دسترسی به صعود میتوان از پل مرغی (۳ کیلومتری پس از گردنه امامزاده هاشم) یا ابتدای جاده فرعی لاسم استفاده کرد که گزینه نخست علی رغم برخورداری از شیبی تندتر به دلیل اینکه سریع تر شما را به خط الراس میرساند گزینه مناسب تری است.	راه های دسترسی به مبدأ صعود:
خط الراس دوبار بیش از ۲۰ قله داشته که تقریباً نیمی از آنها ارتفاعی بیش از ۴۰۰۰ متر دارند. در این میان قله دوبار شرقی با حدود ۴۰۸۰ متر مرتفع ترین آن قله است.	وجه تسمیه ی نام قله:
دوبار به زبان محلی به معنای دو برادر است که اشاره به ۲ قله تقریباً هم تراز و هم ارتفاع دوبار غربی و دوبار شرقی دارد.	معنای نام قله:
دریاچه های آب شیرین تار و هویر در جنوب خط الراس و منظره بی نظیر دماوند در شمال غربی از مهم ترین مناظر و جاذبه های این خط الراس محسوب میشود.	جاذبه ها و آثار باستانی منطقه:
-	پوشش گیاهی:
-	گوناگونی جانوری:
بهترین زمان پیمایش این خط الراس نیمه دوم خرداد و نیمه نخست تیر ماه است که هم هوا از پایداری بیشتری برخوردار میباشد و هم کماکان دسترسی به برفچال ها محیا بوده و نیازمند حمل تمامی آب مورد نیاز خود نخواهید بود.	فصل های صعود و بهترین فصل صعود:
ریزشی بودن تیغه ها و خطر گم کردن مسیر مهم ترین چالش های پیش رو در این مسیر میباشد	خطرات (بهمن، مسیر ریزشی و...)
شام نخست در شهر دماوند: کته ماست + الویه خانگی دیگر وعده ها: نان، ساندویچ تخم مرغ و تنقلات	وعده های اصلی و میان وعده ها به ترتیب زمانی:
-	نکات آموزش داده شده در برنامه:

گروه کوهنوردی فارغ التحصیلان دانشگاه صنعتی امیر کبیر (پلی تکنیک تهران)

-	نکته ویژه در مورد نگارش گزارش برنامه:
صعود قله توچال پیمایش رفت و برگشت خط الراس کلکچال به توچال آهار به سی سنگان پیمایش خط الراس چین کلاغ به ایستگاه ۷	پیش برنامه انجام شده:
-	پیشنهادهای هموردان در این برنامه:
عدم شناخت دقیق هیچ کدام از هموردان نسبت به نیمه دوم مسیر	انتقادهای هموردان در این برنامه:
تقریباً در تمامی طول مسیر به دلیل وجود روستاهای متعدد آنتن دهی مناسبی وجود دارد	آنتن دهی گوشی:
برای اجرای ۲ روزه برنامه می توان پیش از قله رخس و همین طور پس از آن و قبل از تیغه های قره داغ اقدام به شب مانی نمود	محل های مناسب برای شب مانی:
-	ایمنی منطقه:
-	یاری رسانی:
میتوان از طریق لینک زیر به نقاط GPS مهم ترین قله های خط الراس دسترسی داشت. (البته یکی دو نقطه آن اشتباه بوده که پس از چک کردن بر روی Google Earth به وضوح قابل تشخیص است)	نقاط GPS مسیر:
https://fa.wikipedia.org/wiki/%D8%AF%D9%88%D8%A8%D8%B1%D8%A7%D8%B1	
باتوجه به مشاهدات اعضای گروه از برنامه مذکور، استقامت بالا و توان پیمایشی ۳۰ کیلومتر و بیش از ۳۰۰۰ متر صعود در روز و همچنین توانایی عبور از مسیرهای دست به سنگ طولانی و چالشی (هم به لحاظ جسمی و هم به لحاظ روحی) از الزامات حضور در چنین برنامه ای است. بنابراین حضور شخصی که پیش از این تجربه عبور از مسیرهای گرده ای شاخص (مانند گرده آلمانها، زمستانی تیغه های دارآباد، گرده شرقی آزادکوه، کول جنو یا برنامه های مشابه) را نداشته باشد به شدت خطرناک می باشد. نکته بعدی در خصوص وزن کوله ها می باشد که باتوجه به عزم ما برای اجرای ۲ روزه برنامه، با وسواس و دقت خاصی به آن پرداختیم و سعی کردیم تا حد ممکن از آوردن وسایل غیر ضروری پرهیز شود. به طوری که در نهایت وزن نهایی هرکدام از کوله ها حدود ۱۲ کیلوگرم بود و با محتویات آن قادر بودیم دست کم یک روز دیگر بدون هیچ مشکل خاصی به پیمایش خود ادامه دهیم. بخشی از سبک بودن کوله ها نیز به	توضیحات

دلیل تقسیم نمودن دقیق وسایل پیش از برنامه بود.

روز اول:

توضیحات	مکان	زمان
	آغاز پیمایش	۳:۰۰
	رسیدن به خط الراس و استراحت تا ۵:۲۵	۵:۰۰
	استراحت تا ۹:۰۵	۸:۲۵
	رسیدن به قله پروانه و استراحت تا ۱۰:۵۰	۱۰:۳۰
	رسیدن به قله انگمار ۴ و استراحت تا ۱۲:۵۰	۱۲:۲۰
	استراحت تا ۱۶:۱۵	۱۶:۰۰
	قله دوبار شرقی	۱۷:۲۰
	برقراری کمپ	۱۹:۰۰

چهارخانه ی زمان بندی:

روز دوم:

توضیحات	مکان	زمان
	بیدار باش	۳:۳۰
	آغاز حرکت	۴:۴۵
	استراحت تا ۹:۲۵	۹:۱۵
	اتمام تیغه های قره داغ و استراحت تا ۱۲:۲۵	۱۲:۰۰
	استراحت تا ۱۴:۵۰	۱۴:۳۰
	استراحت	۱۸:۳۵
	رسیدن به لب جاده دلیچای به دریاچه تار	۲۰:۰۰

عکس و کروکی مسیر:

ابتدای خط الراس و منظره دماوند

عکس های برنامه:

قله چنگیز چال

قله انگمار

قله دوبرار

محل شب مانی

تیغه های قره داغ

تیغه های قره داغ

پس از فرود از خط الراس

گروه کوهنوردی فارغ التحصیلان دانشگاه صنعتی امیر کبیر (پلی تکنیک تهران)

انتهای برنامه و رسیدن به جاده فرعی